

گفت وگویی درباره رفتارها و سخنان اخیر رئیس جمهور

کریاسچی: روحانی صبر خیلی زیادی دارد
حق قانونی مجلس است اما کارهایی که توسط این مجلس در قبال دولت صورت گرفته نه تنها در تاریخ
مجالس ما که شاید در دنیا بی نظیر است. در کدام پارلمان دنیا سراغ دارید که یک عده از رئیس جمهور
سوال کنند که چرا معاون وی در یک روزنامه یا مجله‌ی خاص مصاحبه کرده است.

این موضوع در کجای قانون و در کجای اختیارات مجلس است؟

غلامحسین کریاسچی، دبیرکل حزب کارگزاران در گفتگویی به مناسبات میان مجلس و رئیس جمهور
پرداخته است.

شاید دغدغه مهم‌تری که طی چند وقت گذشته به نگرانی‌های رئیس جمهور اضافه شده طرح بعضی از
مباحث در مجلس، آیا می‌توان این امر را در راستای آنچه از دلایل رفتارهای نمایندگان ذکر کرده‌اید،
دانست؟

واقعیت این است که بسیاری از این افراد، حالا که مشخص شده دولتی که می‌خواسته خود را دولت
مبارزه با فساد معرفی کند چه فساد گسترده و بی‌سابقه‌ی در طول ریاست آن روی داده؛ در حالی که
همین افراد او را وصل به تمام مقدمات می‌کردند و حتی پولی را که توسط دولت او به مردم داده
می‌شده به پول امام زمان تعبیر می‌کردند، پاسخی برای مردم و افکار عمومی ندارند. به خصوص آن هم
در زمانی که نزدیک انتخابات می‌شویم، لذا مجبورند فضاهای کاذبی به وجود آورند. یک روز به اسم طرح
امر به معروف و نهی از منکر و روز دیگر به اسم مبارزه با فتنه در دانشگاه‌ها و بحث‌های مختلف
خودساخته‌ی از این دست. مگر وضعیت حجاب در جامعه و وضعیت مفاسد در کشور از دوره قبل خیلی
بدتر شده است؟ اینها آن موقع صدای‌شان در نمی‌آمد چون فکر می‌کردند دولتی را که خود آورده‌اند باید
حمایت کنند. اینها را نادیده گرفتند و هیچ جوابی برای آن ندارند. این سمبل ایده‌آلی بوده که می‌خواستند
معرفی کنند. اکنون در شرایطی که دولتی آمده که تمام هم و غم خود را گذاشته که مسایل اقتصادی و
اجتماعی و مخصوصاً سیاست خارجی و بحرانی که به تبع آن ایجاد شده را حل و فصل کند هر روز به هر
بهانه‌ی به پروپای این دولت می‌پیچند، یک روز وزیر را استیضاح می‌کنند، یک روز تعداد زیادی از آنان را
به کمیسیون‌های مختلف مجلس برای پاسخگویی به سوالات عدیده دعوت می‌کنند.

اما زمانی که این مساله مطرح می‌شود بسیاری از نمایندگان آن را از حقوق قانونی در بحث نظارتی این
قوه می‌دانند، آنچنان که بعد از سخنان ریاست جمهوری در سفر به زنجان نیز تعدادی از آنان واکنش
نشان داده‌اند.

حق قانونی مجلس است اما کارهایی که توسط این مجلس در قبال دولت صورت گرفته نه تنها در تاریخ
مجالس ما که شاید در دنیا بی نظیر است. در کدام پارلمان دنیا سراغ دارید که یک عده از رئیس جمهور

سوال کنند که چرا معاون وی در يك روزنامه یا مجله‌ی خاص مصاحبه کرده است. این موضوع در کجای قانون و در کجای اختیارات مجلس است؟ در کجای حق نمایندگی مجلس است که فردی چه مصاحبه‌ی کرده است. اینها مشخص است حرف‌شان چیست. نه جوابی برای عملکرد دولت گذشته و نه جوابی برای بحران سیاست خارجی و نه جوابی برای هجوم سیل بیکاران کشور.

آیا مردم نیز این گروه از نمایندگان را همراهی خواهند کرد یا رئیس دولت یازدهم توانسته در سخنرانی‌های خود هرچند بسیار اندک زوایایی از مشکلات به ارث رسیده از دولت گذشته را برای مردم بیان کند؟

معلوم است که مردم همه را بر عهده مجموعه‌ی می‌دانند. همه به خوبی می‌دانند که رئیس دولت گذشته تنها نبوده بلکه از تمام طیف‌های اصولگرا که خیلی‌ها اکنون ابراز جدایی و بیزاری می‌کنند سر کار آمده است و حالا جوابی هم ندارند که به آنها بدهند. اصولاً هر روز يك جنجالی ایجاد می‌کنند. مسائلی که امروز به آنها دامن زده می‌شود که گاهی بسیار جزیی و بی‌اهمیت هستند فضاهای کاذبی است که سعی می‌کنند در فضای سیاسی کشور به وجود آورند تا برای دولتی که دارد با چنگ و دندان مسائل کشور را حل می‌کند مانع درست کنند. وزرایی که باید بروند و مسایل کشور را حل کنند و به استان‌ها سر بزنند در طول يك سال گذشته بیش از 1800 بار مورد سوال و تذکر قرار می‌گیرند. اینها انتقام يك پیروزی در مقابل ناکارآمدی‌ها و بحران‌هایی است که ایجاد کرده‌اند و اکنون هم جوابی ندارند که به آنها بدهند. کسی نیست بگوید که بزرگ‌ترین اختلاس تاریخ ایران در طول دورانی که مدیریت آن مورد حمایت شما بوده در کشور اتفاق افتاده است. اینها جواب بدهند که بابک زنجانی چه کسی است. جواب اختلاس سه هزار میلیاردی و سایر بحران‌های دیگر اقتصادی را بدهند. به جای اینکه يك نفر در مجلس بیاید به این مسائل جواب بدهد سر این بحث می‌کنند که چرا يك معاون رئیس‌جمهور در مجله‌ی که موردپسند آقایان نبوده، صحبت کرده است. اگر به نظر آنان، آن مجله بد بوده در کشور دادگاه هست، وزارت ارشاد هست، هیأت نظارت بر مطبوعات هست که نمایندگانی از قوه مقننه هم در آنجا صاحب رای هستند، وقت رئیس‌جمهور را بگیرند، وقت کشور را بگیرند برای چه؟ توجه کنید این حرکات تا کجاها شأن نمایندگی قوه مقننه و شان نظام قوای کشور را می‌تواند پایین آورد. رئیس‌جمهور مجبور است درباره این وضعیت يك کلمه هم که شده حرف بزند.

پس تأثیرات این‌گونه سخنان از سوی رئیس دولت را می‌توان مثبت ارزیابی کرد اما چرا حسن روحانی بیشتر و صریح‌تر این مسایل را بیان نمی‌کند؟

اگر رئیس‌جمهور بخواهد دهان باز کند و آنچه را هست بگوید، فکر می‌کنم خیلی از مسائل وجود دارد که روشن خواهد شد اما وی خیلی صبر و طمانینه دارد و سعی می‌کند مصالح کشور را در نظر بگیرد و همدلی و وحدت را حفظ کند. این امر روشنی است. که حسن روحانی با توجه به هدفگذاری که برای دولت خود داشته و شرایط خطیری که از کشور می‌داند با عقلانیت و هوشیاری و بردباری به کار خود ادامه می‌دهد. جناح معتدل و اصلاح طلب کشور در طول سال‌های گذشته گاهی از عجله و بی‌صبری خسارت زیادی دیده است اما این دولت مصمم است که عاقلانه پایداری کند و به اصلاح سیستم اداری آسیب دیده کشور بپردازد. موفقیت دولت هم در این است که درست عمل کند و احساساتی نشود. این دولت خوب می‌داند که چه کسانی از کارایی دولت در اداره صحیح کشور عصبانی می‌شوند. چه کسانی منافع مالی و غیرمالی آنها آسیب می‌بیند؟ حتی مشکلات ما در سیاست خارجی برای چه کسانی ارمغان درآمدهای کلان داشته است؟ همراهان این دولت در رسانه‌ها، محافل سیاسی و تمام جامعه توجه دارند که دعوا لحاف ملا نباشد. کسانی نخواهند با پررنگ کردن برخی مسائل فسادها و ثروت‌های چندمیلیاردی را به فراموشی بسپارند. خوشبختانه شخص رئیس دولت و همکاران ایشان با آرامش و تسلط روانی و اطلاعاتی در این يك ساله به اداره کشور پرداخته‌اند و به نظر می‌رسد ریشه جنجال‌ها و عصبانیت‌ها نیز در همین است